

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۱۸ اگست ۲۰۱۱

چه استقلالی؟

حسب عرف و تعامل، آزادی کشور را از قید استعمار انگلیس به کلیه میهن دوستان و مبارزان ضد استعمار تبریک عرض می‌کنم. استقلالی که به رهبری شاه امان الله و مبارزات مردمی به دست آمده بود، دیگر وجود ندارد. همان استعمار شکست خورده و سرافکنده برتانیه بار دیگر تشریف فرمای کشور معدوم ما گردیده و با کمک فرزندان ناخلف و شرف باخته کشور بر مردم ستمکش افغان حکمرانی می‌کند.

زمانی که ناموس فروشان خاک وطن را به معرض خرید و فروش قرار می‌دهند. زمانی که دین فروشان در بدل پول دین و شرف خود را می‌فروشند. زمانی که غلامان خلقی و پرچمی از هیچ خیانت، بربادی و میهن فروشی خودداری نکردند و نمی‌کنند. زمانی که خوکان شورای نظار و جمعیت اسلامی با متجاوزان به کشور قرارداد های مخفی می‌بندند و به نیرو های متجاوز استعماری یاری می‌رسانند. زمانی که خون آشامان حزب اسلامی و وحشت برپاکنان حزب وحدت به هدایت اجانب تخریب می‌کنند و سینه می‌برند. زمانی که گلم جمان آدمخوار و طالبان بیرحم برای خوشنودی اجنبیان گله گله آدم می‌کشند. زمانی که بروکرات های بی شخصیت سابق خود را در بدل پول به اجانب می‌فروشند. زمانی که حامد کرزی و برادران در خیانت و دزدی غرق اند و بوسه به رکاب بیگانگان می‌زنند. زمانی که روشنفکران آلوده و چپیان منقلب در خدمت استعمار اند و خاک میهن را به هر کس تقدیم می‌کنند. زمانی که لوده های سیاسی و دست پروردگان استعمار دور دنیا از تأسیس دایمی لشکر گاه های امپریالیسم حمایت می‌کنند. زمانی که حضرتان و تقیبان فاسد و آلوده با تمام بی حیائی از خوان استعمار مستفید می‌گردند. زمانی که تجلیل روز آزادی به هدایت انگلیس به روز پرستش خائنن تنزل می‌یابد. درین حالت ما استقلالی نداریم که به آن مباهات نمائیم و فخر بفروشیم و استقلالی نداریم که به آن بنازیم. باید به عوض خون گریه کنیم و به همه میهن فروشان که مصیبت های بی شماری را بر کشور ما تحمیل کرده اند و در هر جایی و در هر مقامی اند لعنت بگوئیم.

برپائی جشن استقلال زمانی می زبید که افغانستان حد اقل آزادی نسبی قبل از اپریل ۱۹۷۸ خود را می داشت و دارای حاکمیت ساحه ئی می بود. خوشحالی برای استقلال واقعاً زمانی دلپذیر می بود که کشور ما در زنجیر غلامی بسته نمی بود. شور و شرف برای استقلال زمانی افتخار آفرین می بود که خاک مقدس ما در زیر سم اسپان اجنبی و ضحاکان قرن ۲۱ لگد مال نمی شد. ما وطن آزاد و عاری از ظلم ، ستم ، پستی و خواری نداریم که مردمش را در جهان سربلند نگهدارد. کشور ما زعامت مردمی و ملی و عاری از قید اجنبی ندارد که نگهبان استقلال و آزادی اش باشد.

مبارزات ملی و مردمی در افغانستان با حصول استقلال و رهائی از قید امپریالیسم انگلیس خاتمه نیافته است. در واقعیت این اول کار است. اگر می خواهیم آزاد باشیم و از زنجیر غلامی نجات یابیم، مبارزات مردمی تا رسیدن به هدف باید و باید تداوم یابد.